

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 640/2014 AL COMISIEI**din 11 martie 2014****de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului⁽¹⁾, în special articolul 63 alineatul (4), articolul 64 alineatul (6), articolul 72 alineatul (5), articolul 76, articolul 77 alineatul (7), articolul 93 alineatul (4), articolul 101 alineatul (1) și articolul 120,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 abrogă și înlocuiește, printre altele, Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului⁽²⁾. Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate și acte de punere în aplicare. Pentru a se asigura funcționarea fără probleme a sistemului în noul cadru juridic, trebuie adoptate anumite norme prin intermediul unor astfel de acte. Actele respective ar trebui să înlocuiască în special normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei⁽³⁾.
- (2) În special, ar trebui stabilite norme de completare a anumitor elemente neesențiale ale Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 în ceea ce privește funcționarea Sistemului Integrat de Administrare și Control („sistemul integrat”), termenele limită pentru depunerea cererilor de ajutor sau a cererilor de plată, condițiile pentru refuzarea parțială sau totală a ajutoarelor și pentru retragerea parțială sau totală a sprijinului sau a ajutoarelor necuvenite, stabilirea sancțiunilor administrative destinate să soluționeze neconformitățile legate de condițiile pentru primirea ajutoarelor în cadrul schemelor instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ și de condițiile pentru primirea sprijinului în temeiul măsurilor de dezvoltare rurală stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾ și normele referitoare la menținerea pășunilor permanente și calcularea sancțiunilor administrative legate de obligațiile în materie de ecocondiționalitate.
- (3) Pentru a se asigura punerea în aplicare armonizată a sistemului integrat, sunt necesare definiții suplimentare, în plus față de definițiile prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013. În plus, este necesar să fie definiți anumiți termeni aplicabili normelor privind ecocondiționalitatea.
- (4) Aplicarea sancțiunilor administrative și a refuzurilor sau retragerilor ajutoarelor sau ale sprijinului, prevăzute de prezentul regulament, nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice sancțiuni penale naționale dacă dreptul național prevede astfel.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, 11.8.2005, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1122/2009 din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, 2.12.2009, p. 65).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

- (5) Articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 definește anumite cazuri de forță majoră și circumstanțe excepționale care trebuie recunoscute de statele membre. Ar trebui stabilite norme suplimentare care să permită statelor membre să recunoască circumstanțe excepționale și cazuri de forță majoră în ceea ce privește plățile directe, sprijinul pentru dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea. Este necesară stabilirea unui termen limită de notificare a unor astfel de cazuri de către beneficiar.
- (6) De asemenea, sunt necesare norme suplimentare privind sistemul de identificare a parcelelor agricole care urmează a fi gestionat de statele membre în conformitate cu articolul 70 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. În conformitate cu dispoziția în cauză, trebuie utilizate tehnici computerizate bazate pe sistemul de informații geografice (GIS). Este necesar să se clarifice care sunt cerințele de bază și obiectivele de calitate pe care trebuie să le îndeplinească sistemul și care anume sunt informațiile care ar trebui să fie disponibile în GIS pentru a se asigura desfășurarea unor controale administrative încrucișate eficiente. Așadar, sistemul de identificare a parcelelor agricole ar trebui actualizat regulat pentru a se exclude elementele și suprafețele care sunt în mod evident neeligibile. Totuși, pentru a se evita instabilitatea sistemului, ar trebui să se acorde statelor membre flexibilitate în sensul efectuării unor mici modificări în ceea ce privește suprafața maximă eligibilă, având în vedere incertitudinea fotointerpretării, cauzată, printre altele, de forma și de starea parcelelor de referință.
- (7) Pentru a permite statelor membre să identifice în mod proactiv eventualele deficiențe ale sistemului și pentru a se întreprinde acțiuni corective atunci când este necesar, calitatea sistemului de identificare a parcelelor agricole ar trebui evaluată anual.
- (8) Pentru a asigura punerea în aplicare în mod adecvat a schemei de plată de bază și a plăților aferente prevăzute în titlul III din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre ar trebui să instituie un sistem de identificare și de înregistrare pentru drepturi la plată care să garanteze faptul că drepturile la plată pot fi urmărite și care să permită, printre altele, un control încrucișat al suprafețelor declarate în cadrul schemei de plată de bază cu drepturile la plată aflate la dispoziția fiecărui fermier, precum și între diferitele drepturi la plată propriu-zise.
- (9) Pentru a permite efectuarea unui control eficient și pentru a evita depunerea mai multor cereri de ajutor la agenții de plăți diferite din același stat membru, statele membre ar trebui să prevadă un sistem unic de identificare a fermierilor care depun cereri de ajutor care fac obiectul sistemului integrat.
- (10) Experiența a demonstrat că anumite elemente de peisaj ale câmpurilor, în special gardurile vii, șanțurile și zidurile de piatră, ar trebui considerate parte a suprafeței eligibile pentru plățile directe pe suprafață. Este necesar să se definească lățimea acceptabilă a elementelor de peisaj de pe teren. Având în vedere nevoile de mediu specifice, este oportun să se acorde statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește limitele care trebuie luate în considerare în cazul în care productivitățile regionale au fost stabilite în scopul plăților anterioare pe suprafață pentru culturile agricole. Totuși, ar trebui să se permită statelor membre să aplice o metodă diferită în cazul pășunilor permanente cu elemente de peisaj dispartate și arbori răzleți în cazul în care nu se aplică această opțiune.
- (11) Dată fiind importanța acestora pentru o agricultură durabilă, orice elemente de peisaj care fac obiectul cerințelor și standardelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 care fac parte din suprafața totală a unei parcele agricole ar trebui considerate eligibile.
- (12) În ceea ce privește parcelele agricole cu teren arabil sau cu pășuni permanente care conțin arbori, ar trebui să se stabilească condiții privind prezența arborilor pe aceste suprafețe și impactul acestor arbori asupra eligibilității unor astfel de suprafețe. Din motive de securitate juridică, ar trebui stabilită o densitate maximă a arborilor, pe care urmează să o precizeze statele membre pe baza practicilor de cultivare tradiționale și a condițiilor naturale, precum și din motive legate de mediu.
- (13) Din motive de simplificare și pentru ca plățile directe să poată fi mai ușor observate și controlate, ar trebui să se permită statelor membre să aplice un sistem proporțional pentru a se stabili suprafața eligibilă acoperită cu pășuni permanente, cu elemente dispartate neeligibile, precum arborii și elementele de peisaj, altele decât elementele de peisaj care fac obiectul cerințelor și standardelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Suprafața eligibilă este determinată pentru fiecare parcelă de referință în funcție de praguri prestabilite aplicate la nivelul tipului omogen de acoperire a terenurilor. Elementele dispartate care acoperă până la un anumit procentaj din parcela de referință pot fi considerate parte a suprafeței eligibile. Prin urmare, ar trebui să se prevadă că nu trebuie făcute deduceri pentru suprafața cu elemente dispartate în prima categorie care reprezintă cel mai redus procentaj de suprafață neeligibilă.

- (14) Ar trebui stabilite norme pentru rezolvarea situațiilor în care data limită pentru depunerea diferitor cereri, documente sau modificări este o zi de sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică.
- (15) Este absolut necesar să fie respectate termenele de depunere a cererilor de ajutor, cererilor de plată și a altor declarații, de modificare a cererilor de ajutor legate de suprafață sau a cererilor de plată și a tuturor documentelor justificative sau a contractelor, pentru a se permite autorităților naționale să programeze și apoi să efectueze controale eficiente privind corectitudinea cererilor de ajutor, a cererilor de plată sau a altor documente. Prin urmare, ar trebui prevăzute norme privind termenele limită până la care pot fi acceptate documentele depuse cu întârziere. Pentru a-i încuraja pe beneficiari să respecte termenele limită, ar trebui aplicată o reducere cu rol disuasiv în cazul depunerilor tardive, cu excepția cazului în care întârzierea este generată de cazuri de forță majoră sau de circumstanțe excepționale.
- (16) Depunerea la timp de către beneficiari a cererilor pentru alocarea drepturilor la plată sau, după caz, pentru creșterea valorii drepturilor la plată este esențială pentru statele membre în vederea stabilirii la timp a drepturilor la plată. În consecință, depunerea cu întârziere a cererilor respective nu ar trebui autorizată decât până la termenul limită suplimentar pentru depunerea tardivă a oricărei cereri de ajutor. De asemenea, ar trebui aplicată o reducere cu rol disuasiv, cu excepția cazului în care întârzierea este cauzată de un caz de forță majoră sau de circumstanțe excepționale.
- (17) Beneficiarii care notifică în orice moment autorităților naționale competente existența unor cereri de ajutor sau a unor cereri de plată incorecte nu ar trebui să fie supuși niciunei sancțiuni administrative, oricare ar fi motivul neconformității, cu excepția cazului în care beneficiarii au fost informați cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului sau a cazului în care autoritatea competentă a informat deja beneficiarul cu privire la eventualele neconformități din cererea de ajutor sau din cererea de plată.
- (18) Ar trebui stabilite norme suplimentare privind baza de calcul pentru schemele de ajutoare legate de suprafață și pentru măsurile de sprijin legate de suprafață și privind baza de calculare a sprijinului cuplat facultativ bazat pe cererile de ajutor pentru animale din cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau a sprijinului pentru dezvoltare rurală bazat pe cererile de plată din cadrul măsurilor de sprijin legate de animale.
- (19) Sancțiunile administrative ar trebui stabilite ținând cont de principiile disuasiunii și proporționalității, de problemele specifice legate de cazurile de forță majoră, precum și de circumstanțele excepționale. Sancțiunile administrative ar trebui să varieze în funcție de gravitatea neconformității comise și să meargă până la excluderea totală din una sau mai multe scheme de ajutoare legate de suprafață sau măsuri de sprijin legate de suprafață pentru o anumită perioadă. Sancțiunile administrative ar trebui să țină seama de particularitățile diverselor scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin în ceea ce privește criteriile de eligibilitate, angajamentele și alte obligații sau de posibilitatea ca un beneficiar să nu își declare toate suprafețele pentru a crea în mod artificial condiția pentru scutirea de obligațiile de ecologizare. Sancțiunile administrative în temeiul prezentului regulament ar trebui considerate suficient de disuasive pentru a descuraja neconformitatea intenționată.
- (20) Pentru a se permite statelor membre să efectueze verificări în mod eficient, în special controale referitoare la respectarea obligațiilor în materie de ecocondiționalitate, este necesar să se prevadă obligația beneficiarilor de a declara toate suprafețele de care dispun, indiferent dacă solicită sau nu ajutoare pentru suprafețele respective în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.
- (21) În vederea determinării suprafețelor eligibile și a calculării reducerilor aplicabile, este necesar să se definească suprafețele care fac parte din aceeași grupă de culturi. O suprafață ar trebui luată în considerare de mai multe ori dacă este declarată în vederea obținerii unui ajutor sau a unui sprijin în cadrul mai multor scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin. Totuși, în scopul ecologizării, este necesar să se facă distincție între grupele de culturi.
- (22) Plata ajutoarelor în cadrul schemei de plată de bază este condiționată de un număr egal de drepturi la plată și hectare eligibile. Prin urmare, în scopul aplicării acestei scheme, este oportun să se prevadă că respectiva calculare a plății în cazul în care există discrepanțe între numărul drepturilor la plată declarate și suprafața declarată ar trebui să se bazeze pe cea mai mică dintre cele două cifre. Pentru a evita calculele bazate pe drepturi inexistente, ar trebui să se prevadă că numărul drepturilor la plată utilizate la calculare nu depășește numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul.

- (23) În ceea ce privește cererile de ajutor pe suprafață și/sau cererile de plată, neconformitățile vizează de obicei părți ale suprafețelor. Așadar, supradecларările referitoare la o parcelă pot fi compensate de subdeklarări privind alte parcele din aceeași grupă de culturi. În limitele unei anumite marje de toleranță, ar trebui să se prevadă că sancțiunile administrative devin aplicabile doar atunci când este depășită această marjă.
- (24) În plus, în ceea ce privește cererile de ajutor și/sau cererile de plată pentru plățile pe suprafață, diferențele dintre suprafața totală declarată în cererea de ajutor și/sau în cererea de plată și suprafața totală determinată ca fiind eligibilă sunt deseori nesemnificative. Pentru a se evita un număr mare de ajustări minore ale cererilor, ar trebui să se prevadă că ajustarea cererii de ajutor și/sau a cererilor de plată în funcție de suprafața determinată nu este obligatorie decât dacă diferențele depășesc un anumit nivel.
- (25) Ținând cont de particularitățile schemei de ajutoare pentru cultura de bumbac, ar trebui stabilite dispoziții speciale privind sancțiunile administrative în ceea ce privește schema respectivă.
- (26) Ținând cont de principiile disuasiunii și proporționalității, ar trebui instituite sancțiuni administrative în caz de neîndeplinire intenționată sau prin neglijență a cerințelor de eligibilitate, pentru situațiile în care un beneficiar care depune o cerere în cadrul schemei pentru tinerii fermieri nu își îndeplinește obligațiile.
- (27) Ar trebui stabilite sancțiuni administrative în cadrul schemelor de ajutoare pentru animale și al măsurilor de sprijin legate de animale, ținând cont de principiile disuasiunii și proporționalității și de problemele speciale legate de circumstanțele naturale. Sancțiunile administrative ar trebui să varieze în funcție de gravitatea neconformității comise și să meargă până la excluderea totală din una sau mai multe scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pentru o anumită perioadă. În ceea ce privește criteriile de eligibilitate, sancțiunile ar trebui să țină seama de particularitățile diverselor scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin. Sancțiunile administrative în temeiul prezentului regulament ar trebui stabilite la un nivel suficient de disuasiv încât să descurajeze supradecларarea intenționată.
- (28) În ceea ce privește cererile de ajutoare în cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau cererile de plată în cadrul măsurilor de sprijin legate de animale, neconformitățile duc la ineligibilitatea animalului în cauză. Ar trebui prevăzute reduceri începând cu primul animal în privința căruia se constată neconformități, dar, oricare ar fi nivelul reducerii, sancțiunea administrativă ar trebui să fie mai puțin aspră în cazul în care neconformitățile se referă la trei sau mai puțin de trei animale. În toate celelalte cazuri, asprimea sancțiunii administrative ar trebui să depindă de procentajul animalelor în privința cărora se constată neconformități.
- (29) În general, statele membre ar trebui să ia toate măsurile suplimentare necesare pentru a asigura buna funcționare a sistemului integrat. Ar trebui să se permită statelor membre să impună sancțiuni naționale suplimentare atunci când este necesar.
- (30) Posibilitatea de a face corecții fără ca acest lucru să ducă la o sancțiune administrativă, prevăzută pentru cererea de ajutor și cererea de plată, ar trebui să se aplice și în cazul datelor incorecte conținute de baza de date electronică în ceea ce privește bovinele declarate pentru care astfel de neconformități constituie o încălcare a unui criteriu de eligibilitate, cu excepția cazului în care beneficiarul a fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului sau a cazului în care autoritatea l-a informat deja pe beneficiar cu privire la eventualele neconformități din cererea de ajutor sau din cererea de plată.
- (31) Refuzurile și retragerile sprijinului și sancțiunile administrative legate de măsurile de sprijin pentru dezvoltare rurală ar trebui stabilite ținând cont de principiile disuasiunii și proporționalității. Refuzurile și retragerile sprijinului ar trebui să varieze în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv ale neconformității constatate. În ceea ce privește criteriile de eligibilitate, angajamentele și alte obligații, refuzurile și retragerile sprijinului și sancțiunile administrative ar trebui să țină cont de particularitățile diverselor măsuri de sprijin. În cazul unei neconformități grave sau în cazul în care beneficiarul a furnizat dovezi false în scopul primirii sprijinului, ar trebui să se refuze sprijinul și să se impună o sancțiune administrativă. Sancțiunile administrative ar trebui să meargă până la excluderea totală din una sau mai multe măsuri de sprijin sau tipuri de operațiuni pentru o anumită perioadă.

- (32) În cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală, sancțiunile administrative nu ar trebui să aducă atingere posibilității de suspendare temporară a sprijinului afectat de neconformitate. Ar trebui stabilite norme pentru definirea cazurilor în care ar fi de așteptat ca neconformitatea să poată fi rezolvată de beneficiar într-un interval de timp rezonabil.
- (33) Articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 prevede, în ceea ce privește anii 2015 și 2016, că normele referitoare la ecocondiționalitate trebuie să cuprindă și menținerea pășunilor permanente. În acest sens, este necesar să se specifice că statele membre ar trebui să continue să-și îndeplinească obligațiile în 2015 și 2016, respectând proporția stabilită în 2014.
- (34) Din motive de claritate și în scopul instituirii unei baze armonizate pentru evaluarea neconformităților și pentru calcularea și aplicarea sancțiunilor administrative rezultate din ecocondiționalitate, este necesar să se furnizeze indicații privind sensul termenilor „caracterul repetitiv”, „amploarea”, „gravitatea” și „durata” unei neconformități. În plus, este necesar să se explice când este considerată constatată o neconformitate.
- (35) În ceea ce privește neîndeplinirea obligațiilor în materie de ecocondiționalitate, sancțiunile administrative ar trebui stabilite ținând cont de principiul proporționalității. Sancțiunile administrative ar trebui aplicate doar dacă fermierul a acționat neglijent sau deliberat și ar trebui clasificate în funcție de gravitatea neconformității comise.
- (36) În ceea ce privește obligațiile în materie de ecocondiționalitate, pe lângă clasificarea sancțiunilor administrative pe baza principiului proporționalității, ar trebui să se prevadă că, începând cu un anumit moment, nerespectarea repetată a aceleiași obligații de ecocondiționalitate ar trebui să fie tratată, după avertizarea prealabilă a fermierului, ca neconformitate deliberată.
- (37) Mai mult, în cazul în care, în anumite condiții, un stat membru utilizează posibilitatea de a nu aplica nicio sancțiune administrativă pentru neconformități în temeiul articolului 97 alineatul (3) și al articolului 99 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, ar trebui stabilite cerințe referitoare la remedierea neconformității relevante.
- (38) În special în ceea ce privește sistemul de alertă timpurie menționat la articolul 99 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în cazul în care beneficiarul nu își îndeplinește obligația de a lua măsuri de remediere, reducerea ar trebui aplicată retroactiv pentru anul în cazul căruia a fost aplicat sistemul de alertă timpurie. Calcularea sancțiunilor administrative ar trebui să țină cont, de asemenea, de caracterul repetitiv al neconformității în cauză în anul următoarei verificări, dacă este cazul. Pentru a oferi securitate juridică beneficiarilor, ar trebui stabilită o limită temporală pentru aplicarea retroactivă a sancțiunilor administrative.
- (39) În ceea ce privește beneficiarii operațiunilor multianuale inițiate în cadrul programelor de dezvoltare rurală aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului⁽¹⁾, beneficiari supuși obligațiilor în materie de ecocondiționalitate, ar trebui să se stabilească faptul că se aplică noul sistem de control și noile sancțiuni administrative, în scopul reducerii sarcinii administrative a autorităților naționale responsabile cu verificarea conformității acestora și pentru a se asigura simplificarea procedurilor.
- (40) În ceea ce privește neîndeplinirea obligațiilor în materie de ecocondiționalitate pentru care nu s-au aplicat sancțiuni administrative deoarece făceau obiectul normei *de minimis* prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 73/2009⁽²⁾ sau de Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului, dar în cazul cărora statele membre trebuiau să se asigure că beneficiarii remediază neconformitatea, ar trebui să se stabilească norme tranzitorii pentru a se asigura consecvența dintre obligația de urmărire existentă înaintea intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 și noile norme în materie din regulamentul menționat.

(1) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

(2) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16).

- (41) Din motive de claritate și de securitate juridică, Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 ar trebui abrogat. De asemenea, ar trebui abrogat Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei ⁽¹⁾.
- (42) Având în vedere articolul 119 alineatul (1) paragraful al doilea din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, prezentul regulament ar trebui să se aplice cererilor de ajutor sau cererilor de plată referitoare la anii de comercializare sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2015.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește dispoziții care completează anumite elemente neesențiale ale Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 în ceea ce privește:

- (a) condițiile pentru retragerea sau refuzul parțial(ă) sau total(ă) a(l) ajutorului sau a(l) sprijinului;
- (b) identificarea sancțiunii administrative și stabilirea ratei specifice care trebuie impusă;
- (c) identificarea cazurilor în care nu se aplică sancțiunea administrativă;
- (d) normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor limită atunci când data limită pentru depunerea cererilor sau a modificărilor este o sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică;
- (e) definițiile specifice necesare pentru garantarea unei implementări armonizate a sistemului integrat;
- (f) caracteristicile de bază și normele tehnice pentru sistemul de identificare a parcelelor agricole și identificarea beneficiarilor;
- (g) caracteristicile de bază, normele tehnice și cerințele de calitate aferente sistemului de identificare și înregistrare a drepturilor la plată;
- (h) baza pentru calcularea ajutoarelor, inclusiv normele privind modul în care trebuie gestionate anumite cazuri în care suprafețele eligibile conțin elemente de peisaj sau arbori;
- (i) normele suplimentare pentru intermediari, precum servicii, organisme și organizații, implicați în procedura de acordare a ajutoarelor sau a sprijinului;
- (j) menținerea pășunilor permanente în raport cu ecocondiționalitatea;
- (k) o bază armonizată pentru calculul sancțiunilor administrative legate de ecocondiționalitate;
- (l) condițiile pentru aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative legate de ecocondiționalitate;
- (m) o completare a normelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în vederea garantării tranziției fără probleme de la normele abrogate la noile norme.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul sistemului integrat prevăzut la articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, se aplică definițiile de la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și de la articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO L 25, 28.1.2011, p. 8).

Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

1. „beneficiar” înseamnă un fermier, așa cum a fost definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și menționat la articolul 9 din regulamentul menționat, beneficiarul care trebuie să respecte cerințele de ecocondiționalitate în sensul articolului 92 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și/sau beneficiarul unui sprijin pentru dezvoltare rurală, așa cum este prevăzut la articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾;
2. „neconformitate” înseamnă:
 - (a) în cazul criteriilor de eligibilitate, al angajamentelor sau al altor obligații legate de condițiile de acordare a ajutorului sau sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, orice nerespectare a acelor criterii de eligibilitate, angajamente sau alte obligații; sau
 - (b) în cazul ecocondiționalității, neconformitatea cu cerințele de reglementare în materie de gestionare din cadrul legislației Uniunii, cu standardele privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor, definite de statele membre în conformitate cu articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sau cu cerința privind întreținerea pășunilor permanente menționată la articolul 93 alineatul (3) din regulamentul respectiv;
3. „cerere de sprijin” înseamnă o cerere de acordare a unui sprijin sau de participare la o măsură în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013;
4. „cerere de plată” înseamnă o cerere depusă de un beneficiar pentru efectuarea unei plăți de către autoritățile naționale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013;
5. „altă declarație” înseamnă orice declarație sau document, în afara cererilor de sprijin sau a cererilor de plată, care trebuie depus(ă) sau păstrat(ă) de către un beneficiar sau de către o terță parte pentru a respecta cerințele specifice ale anumitor măsuri de dezvoltare rurală;
6. „măsuri de dezvoltare rurală care intră în sfera de aplicare a sistemului integrat” înseamnă măsurile de sprijin acordate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) literele (a) și (b) și cu articolele 28-31, 33, 34 și 40 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și, după caz, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, cu excepția măsurilor menționate la articolul 28 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și a măsurilor în temeiul articolului 21 alineatul (1) literele (a) și (b) din regulamentul respectiv în ceea ce privește costul de instalare;
7. „sistem de identificare și înregistrare a animalelor” înseamnă sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor instituit de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European⁽²⁾ și/sau sistemul de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină instituit de Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului⁽³⁾;
8. „crotalie” înseamnă crotalia utilizată pentru identificarea individuală a bovinelor, menționată la articolul 3 litera (a) și la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și/sau crotalia utilizată pentru identificarea individuală a animalelor din speciile ovină și caprină menționată la punctul A.3. din anexa la Regulamentul (CE) nr. 21/2004;
9. „bază de date electronică pentru animale” înseamnă baza de date electronică menționată la articolul 3 litera (b) și la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și/sau registrul central sau baza de date electronică menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (d), la articolul 7 și, respectiv, la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004;
10. „pașaport pentru animale” înseamnă pașaportul pentru animale menționat la articolul 3 litera (c) și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(1) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

(2) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

(3) Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

11. „registru”, în ceea ce privește animalele, înseamnă registrul ținut de deținătorul de animale menționat la articolul 3 litera (d) și la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și/sau, respectiv, registrul menționat la articolul 3 alineatul (1) litera (b) și la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004;
12. „cod de identificare” înseamnă codul de identificare menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și/sau codurile menționate la punctul A.2. din anexa la Regulamentul (CE) nr. 21/2004;
13. „schemă de ajutoare pentru animale” înseamnă o măsură de sprijin cuplat facultativ prevăzută în titlul IV capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, în cazul în care plata anuală care este acordată în limite cantitative definite se bazează pe un număr fix de animale;
14. „măsuri de sprijin legate de animale” înseamnă măsurile din domeniul dezvoltării rurale sau tipurile de operațiuni pentru care sprijinul se bazează pe numărul de animale sau pe numărul de unități vită mare declarate;
15. „cereri de ajutor pentru animale” înseamnă cererile de plată a ajutorului, în cazul în care plata anuală care se efectuează în limite cantitative definite se bazează pe un număr fix de animale în cadrul sprijinului cuplat facultativ prevăzut în titlul IV capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
16. „animale declarate” înseamnă animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor pentru animale în cadrul schemei de ajutoare pentru animale sau care fac obiectul unei cereri de plată pentru o măsură de sprijin legată de animale;
17. „animal potențial eligibil” înseamnă un animal care ar putea îndeplini a priori criteriile de eligibilitate în vederea primirii ajutorului în cadrul schemei de ajutoare pentru animale sau în vederea primirii sprijinului în temeiul unei măsuri de sprijin legate de animale în cursul anului de cerere în cauză;
18. „animal determinat” înseamnă:
 - (a) în cazul unei scheme de ajutoare pentru animale, un animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de normele privind acordarea ajutorului; sau
 - (b) în cazul unei măsuri de sprijin legate de animale, un animal identificat prin controale administrative sau prin controale la fața locului;
19. „deținător de animale” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce răspunde de animale permanent sau temporar, inclusiv pe durata transportului sau la piață;
20. „scheme de ajutoare pe suprafață” înseamnă plățile directe pe suprafață în sensul articolului 67 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu excepția măsurilor specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii menționate în capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și a măsurilor specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee menționate în capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾;
21. „măsuri de sprijin pe suprafață” înseamnă măsurile de dezvoltare rurală sau tipurile de operațiuni în cazul cărora sprijinul se bazează pe dimensiunea suprafeței declarate;
22. „utilizare”, în ceea ce privește suprafața, înseamnă utilizarea suprafeței din punctul de vedere al tipului de cultură așa cum se menționează la articolul 44 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, tipul de pășuni permanente așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din regulamentul menționat, de pășuni permanente menționate la articolul 45 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat sau de suprafețe cu pășuni, altele decât pășuni permanente sau fânețe permanente, sau acoperirea vegetală sau absența culturii;

(1) Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

(2) Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

23. „suprafață determinată” înseamnă:

- (a) în cazul schemelor de ajutoare pe suprafață, suprafața pentru care au fost îndeplinite toate criteriile de eligibilitate sau alte obligații legate de condițiile de acordare a ajutoarelor, indiferent de numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul; sau
- (b) în cazul măsurilor de sprijin pe suprafață, suprafața loturilor sau a parcelelor identificate prin controale administrative sau prin controale la fața locului;

24. „sistemul de informații geografice” (denumit în continuare „GIS”) înseamnă tehnicile computerizate bazate pe sistemul de informații geografice menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013;

25. „parcelă de referință” înseamnă o suprafață delimitată geografic și identificată în mod unic, astfel cum este înregistrată în sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 70 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013;

26. „material geografic” înseamnă hărțile sau alte documente utilizate pentru a comunica conținutul GIS între cei care solicită ajutorul sau sprijinul și statele membre.

(2) În sensul titlului IV din prezentul regulament, se aplică definițiile din titlul VI din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

În plus, „standarde” înseamnă oricare dintre standardele definite de statele membre în conformitate cu articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și obligațiile referitoare la pășunile permanente, prevăzute la articolul 93 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Articolul 3

Aplicarea sancțiunilor penale

Aplicarea sancțiunilor administrative și a refuzului sau a retragerii ajutoarelor sau sprijinului, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament, nu aduce atingere aplicării de sancțiuni penale, dacă dreptul național prevede astfel.

Articolul 4

Forța majoră și circumstanțele excepționale

(1) În ceea ce privește plățile directe, dacă nu a fost în măsură să respecte criteriile de eligibilitate sau alte obligații din cauza unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, beneficiarul are în continuare dreptul la ajutor pentru suprafața eligibilă sau pentru animalele eligibile în momentul producerii cazului de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale.

În ceea ce privește măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală în temeiul articolelor 28, 29, 33 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, dacă un beneficiar nu și-a putut îndeplini angajamentul din cauza unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, plata respectivă trebuie să fie retrasă proporțional pentru anii în care s-au manifestat cazul de forță majoră sau circumstanțele excepționale. Retragerea vizează doar părțile din angajament pentru care nu au fost suportate costuri suplimentare sau nu s-au înregistrat pierderi de venit înainte de manifestarea cazului de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale. Nu se aplică nicio retragere în legătură cu criteriile de eligibilitate și cu alte obligații și nu se aplică nicio sancțiune administrativă.

În ceea ce privește alte măsuri de sprijin pentru dezvoltare rurală, statele membre nu solicită rambursarea parțială sau integrală a sprijinului în cazuri de forță majoră sau în circumstanțe excepționale. În cazul angajamentelor sau plăților multianuale, nu se solicită rambursarea sprijinului primit în anii precedenți, iar angajamentul sau plata continuă în anii următori în conformitate cu durata sa inițială.

Atunci când neconformitatea rezultă ca urmare a unor astfel de cazuri de forță majoră sau circumstanțe excepționale se referă la ecocondiționalitate, nu se aplică sancțiunea administrativă corespunzătoare menționată la articolul 91 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) Cazurile de forță majoră și circumstanțele excepționale se notifică în scris autorității competente, furnizându-se în același timp dovezi relevante considerate satisfăcătoare de autoritatea în cauză, în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data la care beneficiarul sau succesorul său în drepturi este în măsură să trimită respectiva notificare.

TITLUL II

SISTEMUL INTEGRAT DE ADMINISTRARE ȘI CONTROL

CAPITOLUL I

CERINȚELE SISTEMULUI

Articolul 5

Identificarea parcelelor agricole

(1) Sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 70 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 funcționează la nivel de parcelă de referință. O parcelă de referință conține o unitate de teren care constituie suprafață agricolă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. După caz, o parcelă de referință include și suprafețele menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și terenurile agricole menționate la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Statele membre delimitează parcela de referință în așa fel încât să se asigure că parcela de referință este măsurabilă, permite localizarea unică și neîndoielnică a fiecărei parcele agricole declarate anual și, ca principiu, este stabilă în timp.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că parcelele agricole declarate sunt identificate în mod fiabil. În special, statele membre impun furnizarea cererilor de ajutoare și a cererilor de plată împreună cu anumite informații sau însoțite de documente specificate de autoritatea competentă care permit localizarea și măsurarea fiecărei parcele agricole. În cazul fiecărei parcele de referință, statele membre:

- (a) stabilesc o suprafață maximă eligibilă în scopul schemelor de sprijin enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
 - (b) stabilesc o suprafață maximă eligibilă în scopul măsurilor legate de suprafață menționate la articolele 28-31 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;
 - (c) localizează și stabilesc dimensiunea acelor zone de interes ecologic enumerate la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în legătură cu care statul membru a decis că trebuie considerate zone de interes ecologic. În acest scop, statele membre aplică factorii de conversie și/sau de ponderare stabiliți în anexa X la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, după caz;
 - (d) stabilesc dacă se aplică dispozițiile referitoare la zonele montane, la zonele care se confruntă cu constrângeri naturale semnificative și la alte zone afectate de constrângeri specifice, astfel cum sunt menționate la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, la zonele Natura 2000, la zonele vizate de Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, la suprafețele agricole autorizate pentru producția de bumbac în temeiul articolului 57 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, la suprafețele menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, la suprafețele desemnate de statele membre pentru implementarea la nivel regional și/sau colectiv a zonelor de interes ecologic în conformitate cu articolul 46 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, la suprafețele care au fost notificate Comisiei în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, la suprafețele acoperite cu pășuni permanente care sunt sensibile din punct de vedere ecologic în zone vizate de Directiva 92/43/CEE a Consiliului⁽²⁾ sau de Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾ și la zonele sensibile suplimentare menționate la articolul 45 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și/sau la zonele desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 48 din regulamentul menționat.
- (3) Statele membre se asigură că suprafața maximă eligibilă per parcelă de referință menționată la alineatul (2) litera (a) este cuantificată corect, cu o marjă de maximum 2%, ținându-se cont de forma și de starea parcelei de referință.

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

(4) În ceea ce privește măsurile menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (a) și la articolele 30 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, statele membre pot institui sisteme alternative adecvate pentru identificarea unică a terenurilor vizate de sprijin în cazul în care terenurile respective sunt acoperite de păduri.

(5) GIS funcționează pe baza unui sistem de coordonate de referință național, astfel cum este definit în Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, care permite măsurarea standardizată și identificarea unică a parcelelor agricole pe întreg teritoriul statului membru în cauză. Dacă se utilizează sisteme de coordonate diferite, acestea trebuie să se excludă reciproc, iar fiecare dintre ele trebuie să asigure coerența între informațiile referitoare la același loc.

Articolul 6

Evaluarea calității sistemului de identificare a parcelelor agricole

(1) Statele membre evaluează anual calitatea sistemului de identificare a parcelelor agricole în scopul schemei de plată de bază și al schemei de plată unică pe suprafață prevăzute în titlul III capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Evaluarea respectivă cuprinde două clase de conformitate.

În scopul evaluării calității sistemului de identificare a parcelelor agricole, prima clasă de conformitate vizează următoarele elemente:

- (a) cuantificarea corectă a suprafeței maxime eligibile;
- (b) proporția și repartizarea parcelelor de referință a căror suprafață maximă eligibilă ține cont de suprafețele neeligibile sau a căror suprafață maximă eligibilă nu ține cont de suprafața agricolă;
- (c) existența unor parcele de referință cu defecte critice;

În scopul identificării eventualelor deficiențe ale sistemului de identificare a parcelelor agricole, a doua clasă de conformitate vizează următoarele elemente calitative:

- (a) împărțirea pe categorii a parcelelor de referință a căror suprafață maximă eligibilă ține cont de suprafețele neeligibile, a căror suprafață maximă eligibilă nu ține cont de suprafața agricolă sau care prezintă un defect critic;
- (b) raportul dintre suprafața declarată și suprafața maximă eligibilă inclusă în parcelele de referință;
- (c) procentajul parcelelor de referință care au făcut obiectul unor modificări, acumulat de-a lungul anilor.

Dacă rezultatele evaluării calitative dezvăluie deficiențe în cadrul sistemului, statul membru întreprinde acțiuni corective adecvate.

(2) Statele membre efectuează evaluarea menționată la alineatul (1) pe baza unui eșantion de parcele de referință care urmează a fi selectate și indicate de Comisie. Statele membre utilizează datele care permit evaluarea situației actuale pe teren.

(3) Până la data de 31 ianuarie a anului următor anului calendaristic în cauză, se transmit Comisiei un raport de evaluare și, dacă este cazul, acțiunile corective și calendarul punerii lor în aplicare.

Articolul 7

Identificarea și înregistrarea drepturilor la plată

(1) Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată prevăzut la articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 este un registru electronic la nivel de stat membru care, în special în ceea ce privește controalele încrucișate prevăzute la alineatul (1) din articolul menționat, asigură o urmărire eficientă a drepturilor la plată, în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) titularul;
- (b) valorile anuale;

⁽¹⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

- (c) data stabilirii;
- (d) data ultimei activări;
- (e) originea, în special în ceea ce privește atribuirea, dreptul inițial, rezervele naționale sau regionale, precum și achiziționarea, arendarea și moștenirea;
- (f) în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, drepturile păstrate în temeiul dispoziției respective;
- (g) după caz, restricțiile regionale.

(2) Statele membre care au mai multe agenții de plăți pot decide utilizarea registrului electronic la nivelul fiecărei agenții de plăți. În acest caz, statul membru respectiv se asigură că diferitele registre sunt compatibile între ele.

Articolul 8

Identificarea beneficiarilor

Fără a se aduce atingere articolului 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sistemul unic pentru înregistrarea identității fiecărui beneficiar prevăzut la articolul 73 din regulamentul respectiv garantează o identificare unică pentru toate cererile de ajutor și cererile de plată sau alte declarații depuse de același beneficiar.

CAPITOLUL II

PARCELE AGRICOLE CU ELEMENTE DE PEISAJ ȘI ARBORI

Articolul 9

Determinarea suprafețelor în cazul cărora parcela agricolă conține elemente de peisaj și arbori

(1) În cazul în care anumite elemente de peisaj, în special gardurile vii, șanțurile și zidurile, fac parte în mod tradițional din bunele practici privind culturile agricole sau din practicile privind utilizarea suprafeței agricole în anumite regiuni, statele membre pot decide că suprafața corespunzătoare este considerată parte a suprafeței eligibile a unei parcele agricole în sensul articolului 67 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu condiția ca aceasta să nu depășească o lățime totală care urmează a fi stabilită de statul membru în cauză. Această lățime corespunde unei lățimi tradiționale din regiunea respectivă și nu depășește doi metri.

Totuși, dacă statele membre au notificat Comisiei, înainte de 9 decembrie 2009, o lățime mai mare de doi metri în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 ⁽¹⁾ al Comisiei, poate fi aplicată în continuare lățimea respectivă.

Primul și al doilea paragraf nu se aplică pășunilor permanente cu elemente de peisaj disparate și arbori răzleți dacă statul membru în cauză a decis să aplice un sistem proporțional în conformitate cu articolul 10.

(2) Orice elemente de peisaj care fac obiectul cerințelor și standardelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și care fac parte din suprafața totală a unei parcele agricole sunt considerate parte a suprafeței eligibile a respectivei parcele agricole.

(3) O parcelă agricolă care conține arbori răzleți este considerată suprafață eligibilă cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) activitățile agricole se pot desfășura la fel cum s-ar desfășura pe parcelele fără arbori situate în aceeași zonă; și
- (b) numărul de arbori pe hectar nu depășește o densitate maximă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, 30.4.2004, p. 18).

Densitatea maximă menționată la primul paragraf litera (b) se definește de către statele membre și se notifică în funcție de practicile de cultivare tradiționale, de condițiile naturale și de motive legate de mediu. Această densitate nu depășește 100 de arbori per hectar. Totuși, limita respectivă nu se aplică în ceea ce privește măsurile menționate la articolele 28 și 30 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Prezentul alineat nu se aplică pomilor fructiferi răzleți care dau recolte repetate, arborilor răzleți buni pentru pășunat de pe pășunile permanente și pășunilor permanente cu elemente de peisaj disperate și arbori răzleți dacă statul membru în cauză a decis să aplice un sistem proporțional în conformitate cu articolul 10.

Articolul 10

Sistemul proporțional pentru pășunile permanente care conțin elemente de peisaj și arbori

(1) În ceea ce privește pășunile permanente cu elemente disperate neeligibile, precum elementele de peisaj și arborii, statele membre pot decide să aplice un sistem proporțional pentru a stabili suprafața eligibilă în cadrul parcelei de referință.

Sistemul proporțional menționat la primul paragraf este format din diferite categorii de tipuri omogene de acoperire a terenurilor, în cazul cărora se aplică un coeficient de reducere fix bazat pe procentajul de suprafață neeligibilă. Categoria care reprezintă cel mai redus procentaj de suprafață neeligibilă nu depășește 10 % suprafața neeligibilă, iar în cazul categoriei respective nu se aplică niciun coeficient de reducere.

(2) Orice elemente de peisaj care fac obiectul cerințelor și standardelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și care fac parte din suprafața totală a unei parcele agricole sunt considerate parte a suprafeței eligibile.

(3) Prezentul articol nu se aplică pășunilor permanente care conțin pomi fructiferi care produc recolte repetate.

CAPITOLUL III

CERERI DE AJUTOR ȘI CERERI DE PLATĂ

Articolul 11

Cererea unică

Cererea unică include cel puțin cererea pentru plăți directe menționată la articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață și al altor scheme de ajutoare pe suprafață.

Articolul 12

Derogarea privind termenul limită pentru depunere

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului⁽¹⁾, în cazul în care data limită de depunere a unei cereri de ajutor, a unei cereri de sprijin, a unei cereri de plată sau a altor declarații sau a oricăror documente justificative sau contracte sau data limită pentru modificările aduse cererii unice sau cererii de plată este o zi de sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică, termenul limită se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, ultimei date posibile pentru depunerea întârziată a documentelor, menționată la articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf, și ultimei date posibile menționate la articolul 14 al doilea paragraf pentru depunerea întârziată a cererilor de către beneficiari pentru alocarea sau majorarea drepturilor la plată.

Articolul 13

Depunerea întârziată

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 4, depunerea unei cereri de ajutor sau a unei cereri de plată în temeiul prezentului regulament după data limită pentru o astfel de depunere, stabilită de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor la care ar fi avut dreptul beneficiarul în cazul în care cererea ar fi fost depusă până la termenul stabilit.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

Fără a se aduce atingere vreunei măsuri speciale care urmează a fi adoptată de statele membre în vederea asigurării depunerii în timp util a tuturor documentelor justificative, pentru a se permite organizarea și efectuarea unor controale eficace, primul paragraf se aplică, de asemenea, cererilor de sprijin, documentelor, contractelor sau altor declarații care trebuie transmise autorității competente, în cazul în care aceste cereri de sprijin, documente, contracte sau declarații sunt relevante în ceea ce privește eligibilitatea pentru ajutorul sau sprijinul respectiv. În acest caz, reducerea se aplică sumei care urmează a fi plătită în cadrul ajutorului sau sprijinului respectiv.

Dacă o astfel de întârziere depășește 25 de zile calendaristice, cererea de ajutor sau cererea de plată este considerată inadmisibilă, iar beneficiarului nu i se acordă niciun ajutor sau sprijin.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 4, dacă beneficiarul schemelor prevăzute la articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ care este supus, de asemenea, obligațiilor în materie de ecocondiționalitate în conformitate cu articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 nu depune formularul cererii unice până la data limită menționată la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol, se aplică o reducere de 1 % pe zi lucrătoare. Reducerea maximă este limitată la 25 %. Procentajul de reducere se aplică întregului quantum al plăților legate de măsurile în temeiul articolelor 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, împărțit la 3 pentru restructurare și conversie.

(3) Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 4, depunerea unei modificări a cererii unice sau a cererii de plată după data limită pentru o astfel de depunere, stabilită de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor pentru utilizarea efectivă a parcelelor agricole în cauză.

Modificările cererilor unice sau ale cererilor de plată sunt admisibile doar până la ultima dată posibilă pentru depunerea întârziată a cererilor unice sau a cererilor de plată, specificată la alineatul (1) paragraful al treilea. Totuși, dacă data respectivă este anterioară datei limită pentru depunerea unei modificări a cererii unice sau a cererii de plată menționate la primul paragraf al prezentului alineat sau este aceeași cu această dată, modificările cererii unice sau ale cererii de plată sunt considerate inadmisibile după data respectivă.

Articolul 14

Depunerea întârziată a unei cereri referitoare la drepturile la plată

Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 4, depunerea unei cereri de alocare sau, după caz, de majorare a valorii drepturilor la plată după data limită stabilită în acest scop de Comisie în temeiul articolului 78 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 determină, în anul respectiv, o reducere de 3 % pe zi lucrătoare a sumelor care urmează să fie plătite beneficiarului în temeiul drepturilor la plată, sau, după caz, în temeiul majorării valorii drepturilor la plată care urmează să fie alocate beneficiarului.

În cazul în care întârzierea depășește 25 de zile calendaristice, cererea este considerată inadmisibilă, iar beneficiarului nu i se alocă niciun drept la plată, sau, după caz, nicio majorare a valorii drepturilor la plată.

CAPITOLUL IV

CALCULAREA AJUTOARELOR ȘI A SANCTIUNILOR ADMINISTRATIVE LEGATE DE SCHEMELE DE PLĂȚI DIRECTE ȘI DE MĂSURILE DE DEZVOLTARE RURALĂ DIN DOMENIUL DE APLICARE AL SISTEMULUI INTEGRAT

SECȚIUNEA 1

Norme generale

Articolul 15

Excepții de la aplicarea de sancțiuni administrative

(1) Sancțiunile administrative prevăzute în prezentul capitol nu se aplică în ceea ce privește partea cererii de ajutor sau a cererii de plată în legătură cu care beneficiarul informează în scris autoritatea competentă că cererea de ajutor sau cererea de plată este incorectă sau că a devenit incorectă după depunere, cu condiția ca beneficiarul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului și ca autoritatea să nu fi informat deja beneficiarul în legătură cu eventualele neconformități din cererea de ajutor sau din cererea de plată.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(2) Pe baza informațiilor furnizate de beneficiar astfel cum se menționează la alineatul (1), cererea de ajutor sau cererea de plată este modificată astfel încât să reflecte situația reală.

Articolul 16

Nedeclararea tuturor suprafețelor

(1) Dacă, pentru un anumit an, un beneficiar nu declară toate parcelele agricole legate de suprafețele menționate la articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, iar diferența dintre suprafața totală declarată în cererea unică și/sau în cererea de plată, pe de o parte, și suprafața declarată plus suprafața totală nedeclarată a parcelelor, pe de altă parte, este mai mare de 3 % din suprafața declarată, cuantumul total al plăților directe pe suprafață și/sau al sprijinului în cadrul măsurilor de sprijin pe suprafață care trebuie plătit beneficiarului în cauză pentru anul respectiv se reduce cu până la 3 % în funcție de gravitatea omisiunii.

Sanțiunea calculată în conformitate cu primul paragraf se reduce cu cuantumul oricărei sancțiuni administrative aplicate în conformitate cu articolul 28 alineatul (2).

(2) De asemenea, alineatul (1) se aplică plăților legate de schemele prevăzute la articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, dacă beneficiarul trebuie să îndeplinească obligațiile de ecocondiționalitate în conformitate cu articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Procentajul de reducere se aplică întregului cuantum al plăților legate de măsurile în temeiul articolelor 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, împărțit la 3 pentru restructurare și conversie.

(3) Alineatul (1) nu se aplică plăților efectuate în cadrul schemei pentru micii fermieri prevăzute în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

SECȚIUNEA 2

Schemele de ajutoare pe suprafață, cu excepția plății pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu, sau măsurile de sprijin pe suprafață

Articolul 17

Principii generale

(1) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei secțiuni, se disting, după caz, următoarele grupe de culturi:

- (a) suprafețe declarate în scopul activării drepturilor la plată din cadrul schemei de plată de bază sau în scopul acordării plății unice pe suprafață;
- (b) o grupă pentru fiecare dintre suprafețele declarate în scopul aplicării oricărei alte scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pe suprafață, în cazul căreia este aplicabilă o rată a ajutorului sau a sprijinului diferită;
- (c) suprafețe declarate în cadrul rubricii „alte utilizări”.

(2) În cazul în care aceeași suprafață servește drept bază pentru o cerere de ajutor și/sau o cerere de plată în cadrul mai multor scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pe suprafață, suprafața respectivă este luată în considerare separat pentru fiecare dintre schemele de ajutoare sau măsurile de sprijin în cauză.

Articolul 18

Baza de calcul în ceea ce privește plățile pe suprafață

(1) În ceea ce privește cererile de ajutor în cadrul schemei de plată de bază, al schemei pentru micii fermieri, al plății redistributive, al plății pentru zonele cu constrângeri naturale și, după caz, al schemei pentru tinerii fermieri și în cazurile în care statul membru aplică schema de plată de bază, se aplică următoarele:

- (a) dacă numărul drepturilor la plată declarate depășește numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul, numărul drepturilor la plată declarate se reduce la numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul;
- (b) dacă există o diferență între numărul drepturilor la plată declarate și suprafața declarată, suprafața declarată se ajustează în funcție de cea mai redusă cifră.

Prezentul alineat nu se aplică în primul an de alocare a drepturilor la plată.

(2) În ceea ce privește plata pentru tinerii fermieri și dacă statul membru optează pentru metoda de plată prevăzută la articolul 50 alineatele (6), (7) și (8) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dacă suprafața declarată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață depășește limita stabilită de statul membru în conformitate cu articolul 50 alineatul (9) din regulamentul menționat, suprafața declarată se reduce până la limita respectivă.

(3) În cazul plății redistributive, dacă suprafața declarată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață depășește limitele stabilite de statul membru în conformitate cu articolul 41 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafața declarată se reduce la limita respectivă.

(4) În ceea ce privește plata pentru zonele cu constrângeri naturale și dacă statul membru optează pentru metoda de plată prevăzută la articolul 48 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dacă suprafața declarată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață depășește numărul maxim de hectare stabilit de statul membru, suprafața declarată se reduce până la numărul respectiv.

(5) În cazul cererilor de ajutor și/sau al cererilor de plată în cadrul schemelor de ajutoare sau al măsurilor de sprijin pe suprafață, dacă se constată că suprafața determinată a unei grupe de culturi este mai mare decât suprafața declarată în cererea de ajutor, pentru calcularea ajutorului se utilizează suprafața declarată.

(6) Fără a se aduce atingere sancțiunilor administrative în conformitate cu articolul 19, în cazul cererilor de ajutor și/sau al cererilor de plată în cadrul schemelor de ajutoare sau al măsurilor de sprijin pe suprafață, dacă suprafața declarată este mai mare decât suprafața determinată pentru o grupă de culturi, astfel cum sunt menționate la articolul 17 alineatul (1), ajutorul se calculează pe baza suprafeței determinate pentru grupa de culturi în cauză.

Cu toate acestea, fără a se aduce atingere articolului 60 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, dacă diferența dintre suprafața totală determinată și suprafața totală declarată pentru plată în cadrul schemelor de ajutoare directe instituite în titlurile III, IV și V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau suprafața totală declarată pentru plată în cadrul unei măsuri de sprijin pe suprafață este mai mică sau egală cu 0,1 hectare, suprafața determinată este considerată egală cu suprafața declarată. Pentru acest calcul se ia în considerare doar supradeclarările suprafețelor la nivelul unei grupe de culturi, astfel cum sunt menționate la articolul 17 alineatul (1).

Al doilea paragraf nu se aplică dacă diferența reprezintă mai mult de 20 % din suprafața totală declarată pentru plăți.

(7) În scopul calculării ajutoarelor în cadrul schemei de plată de bază, se ia în considerare media valorilor diferitelor drepturi la plată în funcție de suprafața declarată respectivă.

Articolul 19

Sanctiuni administrative aplicabile în caz de supradeclarare

(1) Dacă, în ceea ce privește o grupă de culturi, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (1), suprafața declarată în cadrul oricăror scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pe suprafață depășește suprafața determinată în conformitate cu articolul 18, ajutorul se calculează pe baza suprafeței determinate, din care se scade dublul diferenței constatate, dacă această diferență depășește 3 % sau două hectare, dar nu depășește 20 % din suprafața determinată.

În cazul în care diferența depășește 20 % din suprafața determinată, nu se acordă niciun ajutor sau sprijin pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză.

(2) În cazul în care diferența depășește 50 %, nu se acordă niciun ajutor sau sprijin pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză. Mai mult, beneficiarul este supus unei sancțiuni suplimentare egale cu cuantumul ajutorului sau al sprijinului care corespunde diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 18.

(3) Dacă suma calculată în conformitate cu alineatele (1) și (2) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, soldul se anulează.

*Articolul 20***Sancțiuni administrative referitoare la ajutorul specific pentru cultura de bumbac**

Fără a se aduce atingere sancțiunilor administrative aplicabile în conformitate cu articolul 19 din prezentul regulament, dacă se constată că beneficiarul nu îndeplinește obligațiile care rezultă din articolul 61 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei⁽¹⁾, beneficiarul își pierde dreptul la majorarea ajutorului prevăzută la articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Mai mult, ajutorul pentru cultura de bumbac per hectar eligibil în temeiul articolului 57 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se reduce cu cuantumul majorării care, în caz contrar, ar fi fost acordată beneficiarului în conformitate cu articolul 60 alineatul (2) din regulamentul menționat.

*Articolul 21***Sancțiuni administrative, altele decât supradeclarările suprafețelor, referitoare la plățile pentru tinerii fermieri în temeiul titlului III capitolul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013**

(1) Fără a se aduce atingere sancțiunilor administrative aplicabile în conformitate cu articolul 19, dacă se constată că beneficiarul nu îndeplinește obligațiile menționate la articolul 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și la articolul 49 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014, ajutorul pentru tinerii fermieri nu se plătește sau se retrage în întregime. Mai mult, dacă se constată că beneficiarul a furnizat dovezi false în scopul de a demonstra că și-a îndeplinit obligațiile, se aplică o sancțiune echivalentă cu 20 % din cuantumul pe care beneficiarul l-a primit sau l-ar fi primit, în caz contrar, ca plată pentru tinerii fermieri în temeiul articolului 50 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Dacă suma plăților necuvenite și a sancțiunilor administrative menționată la alineatul (1) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, soldul se anulează.

*SECȚIUNEA 3***Plata pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu***Articolul 22***Principii generale**

- (1) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei secțiuni, se disting, după caz, următoarele grupe de culturi:
- (a) fiecare grup de suprafețe declarat ca o anumită cultură, astfel cum se menționează la articolul 44 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
 - (b) suprafețele declarate pășuni permanente și care sunt sensibile din punct de vedere ecologic, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
 - (c) alte suprafețe decât cele menționate la litera (b), declarate pășuni permanente; și
 - (d) suprafețe declarate zonă de interes ecologic, astfel cum se menționează la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (2) Dacă aceeași suprafață este declarată pentru mai mult de o grupă de culturi, suprafața respectivă este luată în considerare separat pentru fiecare dintre aceste grupe de culturi.

*Articolul 23***Baza de calculare a plății pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu în ceea ce privește hectarele eligibile declarate în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață**

- (1) În cazul în care statul membru aplică schema de plată de bază, se aplică următoarele:
- (a) dacă numărul drepturilor la plată declarate depășește numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul, numărul drepturilor la plată declarate se reduce la numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune, precum și de modificare a anexei X la regulamentul respectiv (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

(b) dacă există o diferență între numărul drepturilor la plată declarate și suprafața declarată, suprafața declarată se ajustează în funcție de cea mai redusă cifră.

(2) Fără a se aduce atingere sancțiunilor administrative aplicabile în conformitate cu articolul 28, dacă suprafața declarată într-o cerere unică pentru plata de bază sau pentru plata unică pe suprafață depășește suprafața determinată, suprafața determinată este utilizată pentru calcularea plății de ecologizare pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu, denumită în continuare „plata de ecologizare”.

Totuși, dacă se constată că suprafața determinată pentru schema de plată de bază sau pentru schema de plată unică pe suprafață este mai mare decât cea declarată în cererea de ajutor, pentru calcularea plății de ecologizare se utilizează suprafața declarată.

Articolul 24

Reducerea plății de ecologizare în cazul nerespectării diversificării culturilor

(1) Dacă, în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, cultura principală nu trebuie să acopere mai mult de 75 % din suprafața totală de teren arabil, dar suprafața care a fost determinată pentru grupa de culturi principală acoperă mai mult de 75 %, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu 50 % din suprafața totală de teren arabil determinată, înmulțită cu procentajul de diferență.

Procentajul de diferență menționat la primul paragraf este proporția reprezentată de suprafața principalei grupe de culturi care depășește 75 % din terenul arabil total determinat în suprafața totală impusă pentru celelalte grupe de culturi.

(2) Dacă, în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, principalele două culturi nu trebuie să acopere mai mult de 95 % din suprafața totală de teren arabil determinată, dar suprafața care a fost determinată pentru cele două grupe de culturi principale acoperă mai mult de 95 %, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu 50 % din suprafața totală de teren arabil determinată, înmulțită cu procentajul de diferență.

Procentajul de diferență menționat la primul paragraf este proporția reprezentată de suprafața celor două grupe de culturi principale care depășește 95 % din suprafața totală de teren arabil determinată în suprafața totală impusă pentru celelalte grupe de culturi.

(3) Dacă, în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, cultura principală nu trebuie să acopere mai mult de 75 % din suprafața totală de teren arabil determinată și cele două culturi principale nu trebuie să acopere mai mult de 95 %, dar suprafața care a fost determinată pentru grupa de culturi principală acoperă mai mult de 75 % și suprafața care a fost determinată pentru cele două grupe de culturi principale acoperă mai mult de 95 %, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu 50 % din suprafața totală de teren arabil determinată, înmulțită cu procentajul de diferență.

Procentajul de diferență menționat la primul paragraf este suma procentajelor de diferență calculate în conformitate cu alineatele (1) și (2). Totuși, valoarea acestui procentaj nu trebuie să depășească 1.

(4) Dacă s-a constatat că un beneficiar nu a respectat, timp de trei ani, obligația privind diversificarea culturilor descrisă în prezentul articol, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare pentru anii următori se reduce, în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), cu suprafața totală de teren arabil determinată, înmulțită cu procentajul de diferență aplicabil.

Articolul 25

Reducerea plății de ecologizare în cazul nerespectării cerințelor privind pășunile permanente

(1) Dacă s-a constatat neconformitatea cu articolul 45 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu suprafața constatată ca neîndeplinind cerințele prevăzute la articolul 45 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Dacă s-a constatat neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 44 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu suprafața constatată ca neîndeplinind obligațiile menționate la articolul 44 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014.

(3) Neconformitățile sunt considerate „constatate” dacă sunt stabilite în urma oricărui tip de controale efectuate în conformitate cu articolul 74 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 sau după ce au fost aduse la cunoștința autorității de control competente sau a agenției de plăți în orice alt mod.

Articolul 26

Reducerea plății de ecologizare în cazul neîndeplinirii cerințelor privind zonele de interes ecologic

(1) Zona de interes ecologic prevăzută la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, denumită în continuare „zona de interes ecologic prevăzută”, se calculează pe baza suprafeței totale de teren arabil determinate și incluzând, dacă este aplicabil în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele determinate menționate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf literele (c), (d), (g) și (h) din regulamentul respectiv.

(2) Dacă zona de interes ecologic prevăzută depășește zona de interes ecologic determinată prin luarea în calcul a ponderării zonelor de interes ecologic prevăzute la articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu 50 % din suprafața totală determinată a terenurilor arabile, care include, dacă este aplicabil în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele determinate menționate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf literele (c), (d), (g) și (h) din regulamentul menționat, înmulțită cu procentajul de diferență.

Procentajul de diferență menționat la primul paragraf este ponderea diferenței dintre zona de interes ecologic prevăzută și zona de interes ecologic determinată în zona de interes ecologic prevăzută.

(3) Dacă s-a constatat că un beneficiar nu a respectat, timp de trei ani, cerințele referitoare la zona de interes ecologic descrise în prezentul articol, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare pentru anii următori se reduce, în conformitate cu alineatul (2), cu suprafața totală de teren arabil determinată, inclusiv, dacă este aplicabil în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele determinate menționate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf literele (c), (d), (g) și (h) din regulamentul menționat, înmulțită cu procentajul de diferență.

Articolul 27

Reducerea maximă a plății de ecologizare

(1) Suma reducerilor calculate în conformitate cu articolele 24 și 26 exprimată în hectare nu depășește numărul total al hectarelor de teren arabil determinate, inclusiv, dacă se aplică în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele determinate menționate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf literele (c), (d), (g) și (h) din regulamentul respectiv.

(2) Fără a se aduce atingere aplicării sancțiunilor administrative aplicabile în conformitate cu articolul 28, reducerea totală calculată în conformitate cu articolele 24 și 26 nu depășește plata de ecologizare calculată în conformitate cu articolul 23.

Articolul 28

Sanctiuni administrative referitoare la plata de ecologizare

(1) Dacă suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 diferă de suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare după aplicarea articolelor 24-27, plata de ecologizare se calculează pe baza acestei din urmă suprafețe, redusă cu de două ori diferența constatată, dacă diferența respectivă depășește fie 3 %, fie două hectare, dar este mai mică sau egală cu 20 % din suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare după aplicarea articolelor 24-27.

Dacă diferența este de peste 20 %, nu se acordă niciun ajutor.

Dacă diferența este de peste 50 %, nu se acordă niciun ajutor. Mai mult, beneficiarul este supus unei sancțiuni suplimentare egale cu cuantumul ajutorului corespunzător diferenței dintre suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 și suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare după aplicarea articolelor 24-27.

(2) Dacă beneficiarul nu își declară toată suprafața cu teren arabil, rezultatul fiind că ar fi fost scutit de obligațiile prevăzute la articolele 44, 45 și 46 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, și/sau nu își declară toate pășunile permanente care sunt sensibile din punct de vedere ecologic în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) din regulamentul menționat, iar suprafața nedeclarată depășește 0,1 ha, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare după aplicarea articolelor 24-27 din prezentul regulament se reduce cu încă 10 %.

(3) În conformitate cu articolul 77 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sancțiunea administrativă calculată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu se aplică în anii de cerere 2015 și 2016. Sancțiunea administrativă calculată în conformitate cu alineatele (1) și (2) se împarte la 5 și se limitează la 20 % din cuantumul plății de ecologizare la care ar fi avut dreptul fermierul în cauză în conformitate cu articolul 23 în anul de cerere 2017 și se împarte la 4 și se limitează la 25 % din același cuantum pentru anul de cerere 2018 și anii următori.

(4) Dacă suma sancțiunilor administrative calculată în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, soldul se anulează.

Articolul 29

Norme aplicabile practicilor echivalente

Prezenta secțiune se aplică *mutatis mutandis* practicilor echivalente menționate la articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

SECȚIUNEA 4

Srijinul cuplat facultativ bazat pe cererile de ajutor pentru animale din cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau srijinul pentru dezvoltare rurală bazat pe cererile de plată din cadrul măsurilor de srijin legate de animale

Articolul 30

Baza de calcul

(1) Ajutoarele sau srijinul nu se acordă în niciun caz pentru un număr de animale mai mare decât cel indicat în cererea de ajutor sau în cererea de plată.

(2) Animalele prezente în exploatație sunt considerate determinate numai dacă sunt identificate în cererea de ajutor sau în cererea de plată. Animalele identificate pot fi înlocuite fără pierderea dreptului la plata ajutorului sau a srijinului, cu condiția ca beneficiarul să nu fi fost încă informat de autoritatea competentă în privința unei neconformități în cererea de ajutor sau de plată și cu condiția ca beneficiarul să nu fi fost încă informat cu privire la intenția autorității de a efectua un control la fața locului. Dacă un stat membru nu utilizează posibilitatea de a avea un sistem fără cereri de plată, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, statul membru respectiv se asigură prin orice mijloace că nu există dubii în privința animalelor vizate de cererile de ajutor sau de plată ale beneficiarilor.

(3) Fără a se aduce atingere articolului 31, dacă numărul animalelor declarate într-o cerere de ajutor sau într-o cerere de plată depășește numărul de animale determinat în urma unor controale administrative sau a unor controale la fața locului, ajutorul sau srijinul se calculează pe baza numărului de animale determinat.

(4) În cazul în care se constată neconformități în ceea ce privește sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor, se aplică următoarele dispoziții:

(a) o bovină prezentă în exploatație care și-a pierdut una dintre cele două crotalii este considerată determinată cu condiția să poată fi identificată în mod clar și individual cu ajutorul celorlalte elemente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor, menționate la articolul 3 primul paragraf literele (b), (c) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(b) dacă o singură bovină prezentă în exploatație și-a pierdut ambele crotalii, bovina respectivă este considerată determinată cu condiția ca animalul să poată fi, totuși, identificat cu ajutorul registrului, al pașaportului animalului, al bazei de date sau al altor mijloace prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și cu condiția ca deținătorul de animale să poată dovedi că a luat deja măsuri pentru remedierea situației înaintea anunțării controlului la fața locului;

(c) în cazul în care neconformitățile constatate sunt legate de înregistrări incorecte în registru sau în pașapoartele animalelor, animalul în cauză este considerat nedeterminat numai dacă aceste erori se constată în cadrul a cel puțin două controale efectuate pe parcursul unei perioade de 24 de luni. În orice alt caz, animalele respective sunt considerate nedeterminate după prima constatare.

Intrările și notificările din sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor pot fi adaptate în orice moment în caz de erori evidente recunoscute de autoritatea competentă.

(5) Un animal din specia ovină sau caprină prezent în exploatație care a pierdut o crotalie este considerat determinat cu condiția ca animalul să mai poată fi identificat cu ajutorul unui prim mijloc de identificare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și cu condiția ca toate celelalte cerințe ale sistemului de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină să fie îndeplinite.

Articolul 31

Sancțiuni administrative în ceea ce privește animalele declarate în cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau al măsurilor de sprijin legate de animale

(1) În cazul în care, în privința unei cereri de ajutor din cadrul unei scheme de ajutoare pentru animale sau a unei cereri de plată din cadrul unei măsuri de sprijin legate de animale, se constată o diferență între numărul de animale declarate și numărul de animale determinate în conformitate cu articolul 30 alineatul (3), cuantumul total al ajutorului sau al sprijinului la care are dreptul beneficiarul în cadrul respectivei scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză se reduce cu un procentaj care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, dacă neconformitățile vizează maximum trei animale.

(2) Dacă neconformitățile se referă la mai mult de trei animale, cuantumul total al ajutorului sau al sprijinului la care are dreptul beneficiarul în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin menționate la alineatul (1) pentru anul de cerere în cauză se reduce:

- (a) cu procentajul care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă acesta nu depășește 10 %;
- (b) cu de două ori procentajul care urmează să fie stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă acesta este mai mare de 10 %, dar de maximum 20 %.

Dacă procentajul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 20 %, nu se acordă ajutorul sau sprijinul la care ar fi avut dreptul beneficiarul în temeiul articolului 30 alineatul (3) în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin pentru anul de cerere în cauză.

Dacă procentajul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 50 %, nu se acordă ajutorul sau sprijinul la care ar fi avut dreptul beneficiarul în temeiul articolului 30 alineatul (3) în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin pentru anul de cerere în cauză. Mai mult, beneficiarul este supus unei sancțiuni suplimentare în cuantum egal cu cel care corespunde diferenței dintre numărul animalelor declarate și numărul animalelor determinate în conformitate cu articolul 30 alineatul (3). Dacă suma respectivă nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, soldul se anulează.

(3) Pentru a se stabili procentajele menționate la alineatele (1) și (2), numărul animalelor declarate în cadrul unei scheme de ajutoare pentru animale sau al unei măsuri de sprijin legate de animale și în cazul cărora s-au constatat cazuri de neconformitate se împarte la numărul animalelor determinate pentru respectiva schemă de ajutoare sau măsură de sprijin legată de animale în ceea ce privește cererea de ajutor sau de plată pentru anul de cerere în cauză.

Dacă un stat membru utilizează posibilitatea de a avea un sistem fără cereri de plată, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, animalele potențial eligibile despre care s-a constatat că sunt identificate sau înregistrate incorect în sistemul de identificare și înregistrare a animalelor sunt luate în considerare ca animale în cazul cărora s-au constatat cazuri de neconformitate.

Articolul 32

Excepții de la aplicarea sancțiunilor administrative în caz de circumstanțe naturale

Sancțiunile administrative prevăzute la articolul 31 nu se aplică în cazul în care beneficiarul se găsește în imposibilitatea de a îndeplini criteriile de eligibilitate, angajamentele sau alte obligații din cauza unor circumstanțe naturale care afectează șeptelul sau efectivul, cu condiția să fi informat în scris autoritatea competentă în termen de zece zile lucrătoare de la constatarea oricărei reduceri a numărului de animale.

Fără a se aduce atingere circumstanțelor reale de care trebuie să se țină cont în fiecare caz în parte, autoritățile competente pot recunoaște circumstanțele naturale care afectează șeptelul sau efectivul, constând în:

- (a) moartea unui animal ca urmare a unei boli; sau
- (b) moartea unui animal ca urmare a unui accident de care beneficiarul nu poate fi considerat răspunzător.

Articolul 33

Sancțiuni și măsuri suplimentare

(1) Statele membre pot prevedea sancțiuni naționale suplimentare care să fie aplicate intermediarilor implicați în procedura de obținere a ajutoarelor sau a sprijinului, pentru a asigura conformitatea cu cerințele în materie de control, inclusiv respectarea obligațiilor de notificare.

(2) În ceea ce privește dovezile furnizate de servicii, organisme sau organizații, altele decât autoritățile competente în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 78 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în cazul în care se constată că au fost furnizate dovezi incorecte, intenționat sau din cauza unei neglijențe, statul membru în cauză aplică sancțiuni adecvate în conformitate cu legislația națională. Dacă se constată o a doua oară astfel de nereguli, serviciul, organismul sau organizația în cauză este privat(ă), timp de cel puțin un an, de dreptul de a furniza dovezi valabile în scopul acordării de sprijin.

Articolul 34

Modificări și adaptări ale intrărilor din baza de date electronică pentru bovine

În ceea ce privește bovinele declarate, articolul 15 se aplică unor erori sau omisiuni care afectează intrările din baza de date electronică pentru bovine, introduse din momentul depunerii cererii de ajutor sau a cererii de plată.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIFICE REFERITOARE LA MĂSURILE DE SPRIJIN PENTRU DEZVOLTAREA RURALĂ

Articolul 35

Neconformitate cu criteriile de eligibilitate altele decât dimensiunea suprafeței sau numărul de animale, angajamentele sau alte obligații

(1) Sprijinul solicitat se refuză sau se retrage în întregime dacă nu sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate.

(2) Sprijinul solicitat se refuză sau se retrage în întregime sau parțial dacă nu sunt îndeplinite următoarele angajamente sau alte obligații:

(a) angajamentele stabilite în programul de dezvoltare rurală; sau

(b) dacă este cazul, alte obligații ale operațiunii stabilite de Uniune sau de dreptul național sau stabilite în programul de dezvoltare rurală, în special achizițiile publice, ajutoarele de stat și alte standarde și cerințe obligatorii.

(3) Când decide proporția în care refuză sau retrage sprijinul în urma neîndeplinirii angajamentelor sau a altor obligații menționate la alineatul (2), statul membru ține seama de gravitatea, amploarea, durata și repetarea neconformității legate de condițiile pentru sprijin menționate la alineatul (2).

Gravitatea neconformității depinde în special de importanța consecințelor acesteia, având în vedere obiectivele urmărite prin angajamentele sau obligațiile care nu au fost respectate.

Amploarea neconformității depinde în special de efectul acesteia asupra operațiunii în ansamblu.

Durata depinde în special de perioada de timp în care se manifestă efectul acesteia sau de posibilitatea de a pune capăt acestui efect prin mijloace rezonabile.

Reapariția depinde de identificarea anterioară a unor neconformități similare în ultimii patru ani sau în cursul întregii perioade de programare 2014-2020 în cazul aceluiași beneficiar și al aceleiași măsuri sau al aceluiași tip de operațiune sau, pentru perioada de programare 2007-2013, în cazul unei măsuri similare.

(4) În cazul angajamentelor sau plăților multianuale, retragerile bazate pe criteriile menționate la alineatul (3) se aplică și cuantumurilor deja plătite în anii anteriori pentru aceeași operațiune.

(5) În cazul în care evaluarea de ansamblu bazată pe criteriile menționate la alineatul (3) duce la constatarea unei neconformități grave, sprijinul nu se plătește sau se retrage în întregime. Totodată, beneficiarul este exclus de la aceeași măsură sau de la același tip de operațiune pentru anul calendaristic în care se face constatarea și pentru anul calendaristic următor.

(6) În cazul în care se stabilește că beneficiarul a furnizat dovezi false pentru a primi sprijinul sau nu a furnizat informațiile necesare din motive de neglijență, sprijinul se refuză sau se retrage în întregime. Totodată, beneficiarul este exclus de la aceeași măsură sau de la același tip de operațiune pentru anul calendaristic în care se face constatarea și pentru anul calendaristic următor.

(7) Dacă retragerile și sancțiunile administrative menționate la alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) nu pot fi reținute în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, soldul se anulează.

Articolul 36

Întreruperea sprijinului

Agenția de plăți poate întrerupe sprijinul legat de anumite cheltuieli dacă se constată o neconformitate care duce la sancțiuni administrative. Întreruperea este ridicată de agenția de plăți de îndată ce beneficiarul dovedește, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că situația a fost remediată. Perioada maximă a întreruperii nu depășește trei luni. Statele membre pot stabili și perioade maxime mai scurte în funcție de tipul operațiunilor și de efectele neconformității în cauză.

Agenția de plăți poate suspenda sprijinul doar dacă neconformitatea nu dăunează îndeplinirii scopului general al operațiunii în cauză și dacă se preconizează că beneficiarul poate remedia situația în perioada maximă stabilită.

TITLUL IV

SISTEMUL DE CONTROL ȘI SANCTIUNILE ADMINISTRATIVE LEGATE DE ECOCONDIȚIONALITATE

CAPITOLUL I

MENTINEREA PĂȘUNILOR PERMANENTE

Articolul 37

Obligații legate de pășunile permanente

(1) În cazul în care se constată că proporția menționată la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 a scăzut în 2014 la nivel național sau regional, statul membru în cauză poate prevedea obligația beneficiarilor care solicită orice ajutor în cadrul schemelor de plăți directe în 2015 de a nu converti suprafețe cu pășuni permanente fără autorizație prealabilă.

În cazul în care se constată că proporția a scăzut cu mai mult de 5 % în 2014, statul membru în cauză prevede o astfel de obligație.

Dacă autorizația menționată la primele două paragrafe face obiectul condiției ca o suprafață de teren să fie considerată pășune permanentă, terenul în cauză este considerat pășune permanentă din prima zi a conversiei, prin derogare de la definiția enunțată la articolul 2 al doilea paragraf punctul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009. Suprafața respectivă este destinată producției de iarbă și alte plante furajere erbacee pe parcursul a cinci ani consecutivi de la data conversiei.

(2) Obligația pentru beneficiari prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care beneficiarii au creat suprafețe cu pășuni permanente în conformitate cu Regulamentele (CEE) nr. 2078/92⁽¹⁾, (CE) nr. 1257/1999⁽²⁾ și (CE) nr. 1698/2005 ale Consiliului.

(3) În cazul în care se constată că nu se poate asigura îndeplinirea în 2014 a obligației menționate la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009, în plus față de măsurile care trebuie luate în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, statul membru în cauză prevede, la nivel național sau regional, obligația ca beneficiarii care solicită ajutoare în cadrul oricăreia dintre schemele de plăți directe în 2015 să reconvertească suprafețe în suprafețe cu pășuni permanente.

Primul paragraf se aplică doar beneficiarilor care au la dispoziție suprafețe care au fost convertite din suprafețe cu pășuni permanente în suprafețe pentru alte utilizări.

Primul paragraf se aplică în cazul unei suprafețe de teren astfel convertite de la începutul perioadei de 24 de luni de dinaintea ultimei date până la care trebuiau depuse cererile unice în statul membru în cauză în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2078/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind metodele de producție agricolă compatibile cu cerințele în materie de protecție a mediului și de întreținere a mediului rural (JO L 215, 30.7.1992, p. 85).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, 26.6.1999, p. 80).

În acest caz, fermierii reconvertesc un procentaj al suprafeței respective în pășune permanentă sau stabilesc o suprafață echivalentă ca pășune permanentă. Acest procentaj se calculează pe baza suprafeței astfel convertite de fermier și a suprafeței necesare pentru restabilirea echilibrului.

Cu toate acestea, în cazul în care suprafața în cauză a făcut obiectul unui transfer după ce a fost convertită în teren pentru alte utilizări, primul paragraf se aplică numai dacă transferul a avut loc după data de 6 mai 2004.

Suprafețele reconvertite sau stabilite ca pășuni permanente sunt considerate „pășuni permanente” din prima zi a reconversiei sau a stabilirii, prin derogare de la articolul 2 al doilea paragraf punctul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009. Suprafețele respective sunt destinate producției de iarbă și alte plante furajere erbacee pe parcursul a cinci ani consecutivi de la data conversiei.

(4) Alineatele (1) și (3) se aplică doar pe parcursul anului 2015.

(5) În 2015 și 2016, statele membre efectuează controale pentru a se asigura că sunt respectate dispozițiile de la alineatele (1) și (3).

CAPITOLUL II

CALCULAREA ȘI APLICAREA SANCTIUNILOR ADMINISTRATIVE

Articolul 38

Norme generale privind neconformitățile

(1) „Repetarea” unei neconformități înseamnă nerespectarea aceleiași cerințe sau a aceluiași standard, constatată de mai multe ori pe parcursul unei perioade de trei ani calendaristici consecutivi, cu condiția ca beneficiarul să fi fost informat despre un caz precedent de neconformitate și să fi avut posibilitatea, după caz, să ia măsurile necesare pentru a remedia situația anterioară de neconformitate. În scopul stabilirii caracterului repetitiv al unei neconformități, se ține seama de neconformitățile constatate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 și, în special, GAEC 3, astfel cum figurează în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sunt considerate echivalente cu SMR 2 (cerințele legale în materie de gestionare) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în versiunea în vigoare la 21 decembrie 2013 a acestuia.

(2) „Amplourea” unei neconformități este determinată examinând, în special, dacă aceasta are un impact de anvergură sau dacă este limitată la ferma în cauză.

(3) „Gravitatea” unei neconformități depinde în special de importanța consecințelor acesteia, ținând seama de obiectivele cerinței sau ale standardului în cauză.

(4) Dacă o neconformitate este „de durată” depinde în special de durata pe parcursul căreia se manifestă efectele sau de posibilitatea de a pune capăt efectelor respective prin mijloace rezonabile.

(5) În sensul prezentului capitol, neconformitățile sunt considerate „constatate” dacă sunt stabilite în urma oricărui tip de controale efectuate în conformitate cu prezentul regulament sau după ce au fost aduse la cunoștința autorității de control competente ori, după caz, a agenției de plăți în orice alt mod.

Articolul 39

Calcularea și aplicarea sancțiunilor administrative în caz de neglijență

(1) Dacă o neconformitate constatată este urmarea neglijenței beneficiarului, se aplică o reducere. Ca regulă generală, reducerea este de 3% din cuantumul total rezultat din plățile și primele anuale menționate la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Totuși, pe baza evaluării importanței neconformității, furnizate de autoritatea de control competentă în partea privind evaluarea a raportului de control și având în vedere criteriile menționate la articolul 38 alineatele (1)-(4), agenția de plăți poate decide fie să reducă procentajul respectiv la 1% sau să îl crească la 5% din cuantumul total menționat la primul paragraf, fie să nu impună nicio reducere în cazurile în care dispozițiile referitoare la cerința sau standardul în cauză lasă o marjă de toleranță în limitele căreia nu trebuie luat în considerare un caz de neconformitate constat sau în cazurile în care sprijinul se acordă în conformitate cu articolul 17 alineatele (5) și (6) din Regulamentul 1305/2013.

(2) În cazul în care un stat membru decide să nu aplice o sancțiune administrativă în temeiul articolului 97 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, iar beneficiarul nu a remediat situația într-un termen limitat stabilit de autoritatea competentă, se aplică sancțiunea administrativă.

Termenul limită stabilit de autoritatea competentă nu depășește sfârșitul anului următor celui în care s-a făcut constatarea.

(3) Dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 99 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, iar beneficiarul nu a remediat situația într-un termen limită stabilit de autoritatea competentă, se aplică retroactiv o reducere de cel puțin 1 %, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, în ceea ce privește anul constatării inițiale în care s-a aplicat sistemul de alertă timpurie, dacă se constată că neconformitatea nu a fost remediată într-o perioadă maximă de trei ani calendaristici consecutivi calculată începând cu anul respectiv, inclusiv.

Termenul limită stabilit de autoritatea competentă nu depășește sfârșitul anului următor celui în care s-a făcut constatarea.

O neconformitate care a fost remediată de beneficiar în termenul limită stabilit nu este considerată neconformitate în scopul stabilirii caracterului repetitiv în conformitate cu alineatul (4).

(4) Fără a se aduce atingere cazurilor de neconformitate deliberată, reducerea care trebuie aplicată pentru prima repetare a aceleiași neconformități în conformitate cu alineatul (1) se triplează.

În cazul unor repetări ulterioare, se înmulțește de fiecare dată cu trei rezultatul reducerii fixate pentru repetarea precedentă. Cu toate acestea, reducerea maximă nu poate să depășească 15 % din cuantumul total menționat la alineatul (1).

După atingerea procentajului maxim de 15 %, agenția de plăți informează beneficiarul în cauză că, în eventualitatea unei noi constatări a aceleiași neconformități, se consideră că beneficiarul a acționat în mod deliberat în sensul articolului 40.

Articolul 40

Calcularea și aplicarea sancțiunilor administrative în cazurile de neconformitate deliberată

Dacă un caz de neconformitate constatat este urmarea unei acțiuni deliberate a beneficiarului, reducerea care trebuie aplicată cuantumului total menționat la articolul 39 alineatul (1) se stabilește, în general, la 20 % din cuantumul total respectiv.

Totuși, pe baza evaluării importanței neconformității, prezentate de autoritatea de control competentă în partea privind evaluarea a raportului de control, și având în vedere criteriile menționate la articolul 38 alineatele (1)-(4), agenția de plăți poate decide să reducă procentajul în cauză până la nu mai puțin de 15 % sau să îl mărească până la 100 % din cuantumul total respectiv.

Articolul 41

Cumularea sancțiunilor administrative

Dacă un caz de neconformitate în sensul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf punctul (2) litera (b) constituie, de asemenea, o neconformitate în sensul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf punctul (2) litera (a), sancțiunile administrative se aplică în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 77 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

TITLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 42

Norme tranzitorii privind ecocondiționalitatea

(1) În ceea ce privește obligațiile în materie de ecocondiționalitate ale beneficiarilor măsurilor implementate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005, se aplică normele privind sistemul de control și sancțiunile administrative prevăzute de prezentul regulament și de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1306/2013.

(2) În cazurile de neîndeplinire a obligațiilor în materie de ecocondiționalitate pentru care nu s-au aplicat sancțiuni administrative deoarece intrau sub incidența normei *de minimis* menționate la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau, respectiv, la articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, se aplică articolul 97 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în ceea ce privește obligația autorității de control de a întreprinde acțiunile necesare pentru a verifica remedierea de către beneficiar a neconformităților constatate.

*Articolul 43***Abrogare**

Regulamentele (CE) nr. 1122/2009 și (UE) nr. 65/2011 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2015.

Totuși, regulamentele menționate continuă să se aplice:

- (a) cererilor de ajutor pentru plăți directe depuse în ceea ce privește perioadele de primă care încep înainte de 1 ianuarie 2015;
- (b) cererilor de plată depuse în ceea ce privește anul 2014; și
- (c) sistemului de control și sancțiunilor administrative în ceea ce privește obligațiile în materie de ecocondiționare ale fermierilor în temeiul articolelor 85t și 103z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽¹⁾.

*Articolul 44***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică cererilor de ajutor sau cererilor de plată referitoare la anii de cerere sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 martie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).